

Ewangelia na święto św. Łukasza (18 października): Posłanie i modlitwa

"Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo". Pan zaprasza nas do podjęcia stałego apostołstwa i rozpowszechniania dobrej nowiny Ewangelii, przypominając nam, że warunkiem uzyskania obfitych owoców jest żywe zjednoczenie poprzez modlitwę z naszym Ojcem Bogiem.

Ewangelia (Łk 10, 1-9)

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjąć zamierzał.

Powiedział też do nich: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie.

Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: „Pokój temu domowi!” Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was.

W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę.

Nie przechodźcie z domu do domu.
Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i
przyjmą was, jedzcie, co wam
podadzą; uzdrawiajcie chorych,
którzy tam są, i mówcie im:
„Przybliżyło się do was królestwo
Boże”.»

Komentarz

Liturgia obchodzi dziś święto
świętego Łukasza, autora trzeciej
Ewangelii i Dziejów Apostolskich, do
którego święty Paweł zwraca się jako
do "umiłowanego lekarza" (Kol 4, 14).
Dzięki niemu poznajemy niektóre z
najbardziej znaczących i głębokich
nauk Pana Jezusa, takich jak
przypowieść o synu marnotrawnym
lub o dobrym samarytaninie. Na
kartach swojej Ewangelii, święty
Łukasz daje nam poznać *miłosierne*
oblicze Pana, które kieruje się ku

wszystkim osobom, ku mężczyznom i kobietom, ku żydom i poganom, ku celnikom i grzesznikom.

Jednocześnie jest to Ewangelia *modlitwy* - której wagę podkreśla wielokrotnie (3,21; 5,16; 6,12; 9, 18.28-29; 11,1; 22,41.44-45 etc.)- jakby chcąc zaznaczyć, że zadanie poszukiwania zagubionej owcy jest możliwe jedynie wtedy, kiedy posiada się żywą relację i dialog z naszym Ojcem Bogiem.

Dzisiejsza Ewangelia jest tego małą próbką. Ukazuje nam kluczowy moment w publicznym życiu Pana Jezusa, jakim jest rozszerzenie Jego własnej misji na uczniów.

Nauczyciel, po ich przygotowaniu i daniu im przykładu, posyła ich aby przekazywali wszystkim wiadomości na temat Królestwa Bożego. Łukasz opowiada nam, że Pan Jezus pragnie dotrzeć ze swoim przesłaniem do każdego miejsca i posyła coraz więcej ludzi, aby siać ziarno (por. 8,5). W

poprzednim rozdziale posyłał Dwunastu (9,1); trochę później posyła posłańców (9,53); w tym przypadku posyła kolejnych siedemdziesięciu dwóch.

To posłanie było początkiem rozchodzenia się dobrego zapachu Chrystusa, w którym uczestniczy tylu chrześcijan i chrześcijanek na całym świecie. Pan Jezus posyła ich przypominając jednak, że modlitwa jest sposobem, aby prowadzić to zadanie, ponieważ to *Bóg* jest tym, który osobiście wzywa robotników, to *Bóg* jest tym, który rozpala pragnienie, aby wiele osób poznały łaskę i radość wiary.

Święty Josemaría pisząc o wspólnym zadaniu rozpowszechniania Ewangelii, zapraszał nas do rozważenia: "Podczas rozmowy widzieliśmy ziemię tamtego kontynentu. — Zabłyśły ci oczy, twoja dusza napełniła się niecierpliwością i

z myślą o tamtych narodach
powiedziałeś do mnie: Czy to
możliwe, żeby za tymi morzami łaska
Chrystusa stawiała się nieskuteczna?
Potem sam sobie dałeś odpowiedź:
On, w swojej nieskończonej dobroci,
pragnie posłużyć się uległymi
narzędziami" (Bruzda, nr 181).

Prośmy dziś, w święta Łukasza
Ewangelisty, o wielu robotników na
żniwo Pańskie, aby potrafili być
bardzo zjednoczeni z Bogiem
poprzez modlitwę i w pełni otwarcia,
aby oddać się w Jego ręce dla misji,
jaką ma dla nich przygotowaną.

Martin Luque